

GOUD IN JE DROOM

Nancy Sijstermans

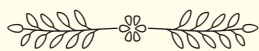
Het is tijd, zegt de tijd
Het is goed, zegt het verleden
Het moet nu, zegt het nu

Nancy Sijstermans-Mulder
Fotografie: Create & Trends
Ontwerp: Van der Linden Druk, Geleen
ISBN: 9789465310053
© Nancy Sijstermans

Inhoudsopgave

Voorwoord	8
Het cadeau dat leven heet	11
Goud in je droom	13
Lente	15
Ontwake	17
Het begin van vrede	18
Nuuj	21
Een vriend	23
Este veuls	24
Zacht zijn	27
Ruumte	29
Herinnering voor altijd: Pip	31
Mijn avondwandeling	32
Roos	34
Haole waeg	47
Zomer	48
Zonsopkomst	51
't Begin van d'n daag	53
Windstil	55
De Oorboom	57
Helder weten	59
De sprong	60
Greunen Draod	63
Schoonheid	64
Zien	67
Engel	69
Zwaard der liefde	71
Bliss	73
Zomerbries	74
Lach	75
Alles in jou	77
Beloofd	79

Kom naar het bos!	80
Herfst	83
Kaarsje in de ochtend	85
Oude vriend Twijfel	86
Zoeken	89
Oneindige waarde	91
Loslaten	93
Verder	95
Bij de haard	96
Vergeten	98
Gedoofd	101
Veilig zijn	102
Stille warmte	103
Kastanjes in je hand	104
Winter	113
Nacht	114
Ochtend	117
Stilte	119
Wandeling naar binnen	120
Spiegel	123
Wijsheid	125
Antwoord	127
Vrede	129
't Lètste leech	131
Troostdeken	133
Kleine woorden	135
Laagje voor laagje	136
Het mooiste in jezelf	137
Je stem	139
Robin	142
Kerstdroom	144
De sneeuwkllokjes van Kampstraat 13	151
De ezel op tafel	160
Levende schrijver	163
Dankwoord	164

Voorwoord

Er moet een nieuw verhaal, ik moet gaan schrijven. Ik zit achter mijn computer en denk voor de zoveelste keer: Wat dan? Er is een gevoel, er zit een verhaal en ik heb geen idee waar het over gaat! Is dat niet gek? Of grappig? Dat je zomaar denkt dat je kunt schrijven en dat je geen idee hebt waar het over moet gaan? Als je een schrijver wilt zijn moet je toch een idee hebben, een plot of een verhaal in je hoofd. Ze zeggen zelfs dat je een verhaal achterstevoren moet schrijven, dat je eerst het einde moet bedenken en dan naar voren werken. Dat je al weet wie de moordenaar is in de misdaadroman en dat je dan het verhaal eromheen schrijft.

Ik heb dat dus nooit. Ik weet geen begin, laat staan een einde, of een middenstuk. Vaak begin ik maar wat te typen en na een half uur heb ik een pagina vol. Ik schrijf over wat me bezighoudt, over wat er gebeurd is, over weet ik veel wat. Een gedicht gaat net zo. “Oh!” denk ik dan, “Er is iets gaande in mijn hoofd”. Ik pak een boekje, mijn telefoon of de computer en vijf minuten later is er een gedicht waarvan ik niet wist dat ik het kon maken. Heel vaak denk ik ook nog: “Ja! Wat mooi!”.

Het bezorgt me kippenvel, zo’n moment. Het lijkt wel of ik er zelf geen invloed op heb, of er iets is buiten mij wat dit aanstuurt. Nu ik het opschrijf bedenk ik dat dat helemaal niet klopt. Dat het juist iets is wat binnen in mij zit. Dat het mooi is, dat ik door dit te doen en toe te laten, steeds meer en beter naar mezelf ga luisteren. Gek genoeg gaan mijn verhalen en gedichten daar vaak ook over.

Soms krijg ik kippenvel en meestal is er een gevoel van dankbaarheid. En ik vergeet meteen wat ik geschreven heb. Als het een goed verhaal of gedicht is, kan ik het niet uit mijn hoofd navertellen. Allemaal tekenen dat het goed is. Goed in de zin van: Ik heb uit mijn hart geschreven. Wat trouwens nog niet wil zeggen dat iedereen het

goed vindt! Ook dat is mooi, want het maakt dat ik mezelf steeds meer kan waarderen voor wie ik ben.

Is dat nou niet een mooi iets om over te schrijven? Wel, dus. Dat blijkt. Want we zijn twintig minuten verder, en mijn pagina is vol.

Zoals hierboven beschreven zijn alle stukken in dit boek spontaan ontstaan. Niet gehinderd door enige kennis van schrijven. Wel uit mijn hart. En vanuit de wens iets na te laten. Iets wat voor ieder ander verschillend kan zijn, mag zijn.

Ik hoop dat, al is het maar voor één iemand, ik iets kan betekenen met deze kleine inkijk in mijn hart. Dat ik over kan brengen dat die groei in ieders hart zit, en dat toe te laten -op welke manier dan ook- is het mooiste wat je jezelf kunt geven in dit aardse leven. Geniet van de schrijfsels en de foto's, laat ze je hart verwarmen en haal eruit wat je kunt gebruiken.

“Van mich, veur dich.”

Nancy

Het cadeau dat Leven heet

Je kreeg een cadeau, het heette Leven
Je kreeg het lang geleden, toen je nog een baby was
Je hebt het nog steeds, bewaart het zorgvuldig
Je legde het veilig, diep weg in de kast

Heel af en toe, haalde je het tevoorschijn
En keek er met verwondering naar
Hoe mooi het is en hoe stevig
Maar toch zacht, en ook zo ongelooflijk breekbaar

Soms deelde je -een klein stukje- met anderen
En heel belangrijk, je gaf het ook door
Maar altijd weer borg je het op, heel veilig
Omdat je bang was dat je het verloor

Totdat het geschenk, zo onverwacht
Machteloos omviel en in tweeën brak
Toen zag je dat in 't midden van dit Leven
Zich het schitterende, echte cadeau verstak

Ben niet bang, breek het Leven in stukjes
Leef alles ervan, moment voor moment
Liefde zit erin, en kleine gelukjes
Dat is waar jij voor geboren bent.

Goud in je droom

In je dromen, op je reizen
Zo ver, zo lang, zo vaak
Ligt de vraag ook diep verborgen
Is het antwoord soms zo raak

Laat de twijfel dan maar varen
Geef de ruimte aan wat is
Zal de sluier snel verdwijnen
En dan weet je wat je mist

Ook al is het missen pijnlijk
Meestal brengt het onverwacht
Ander weten, vol met liefde
En een les in moed en kracht

Al lijken dromen soms maar fabel
Vlagen beelden, ver van echt
Heeft het goud dat je daar kunt vinden
Zijn zaadje in de grond gelegd

Elke droom weer is het bij je
Het ontkiemt en groeit allengs
En telkens in het nieuw ontwaken
Voel je de glans en jouw diepste wens

Te groeien als dat goud,
Dat goud in je droom vannacht
Steeds weer te dromen, ontwaken
En groeien...

Dat is het goud, jouw grootste kracht.

Lente

Tuin in de zon, maar het ruikt naar regen
Schapen, kippen en mals groen gras
Een blauwe lucht met soms witte wolken
Het voelt alsof het weer lente was

Kriebel van kom maar! Kom maar naar buiten
Hang de was op, maak alles schoon
Wandel, rust dan, en speel maar weer verder
Merels en mussen zingen de toon

Hoop in 't hart, 't is bijna voorjaar
Uitkijkend naar groente, zo uit de grond
Gekoesterde zaadjes, nu kleine blaadjes
Houden hun woord in 't natuurverbond

Gezoem en gefluister, gekibbel, gejoel
In de lucht, in de struiken, er wordt hard gewerkt
Het steekt aan, verbindt, en voor je het weet
Heeft de lente vol liefde ons hart weer versterkt.

Ontwake

Wat ontsjiteit tussje buim en sjtruuk,
Wat ontwaak, wat al is of sjtilkes ontluuk

Soms is 't sjièmer, soms zonnig gelök,
Soms 'n duuster nach, soms d'n daag geplök

Kiek èns nao binne, wat ste dao vingks,
Of dien hart huult, of 'n bliej leedje zingk

Veul èns good, wat zaet 't dich?
Veult 't hiël zwjaor, of mesjien gans lich

En este dat veuls, en ech höbs gezeen
Kiek dan èns mit aandach, good om dich heen

Dan zuus te wat is, wat ontwaak en ontsjiteit
En veul ste wat dae bösj om dich heen mit dich deit

Hae zaet; gank mer, loup mer door op dien paad
Of es te wils, begin opnuuj, 't is noats te laat

En höb ste 't nuèdig om aeve allein te "zin"
Weit dan, dat ich hie altied veur dich bin.